

"TÖP'nin Sesi"

14.Mart 1982 Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: Mikrofon başında /M./ Nec.
 2. Yazı: Hapishanede komünistler /E.Honeker'in anılarından/ Öm.
Tah.
 3. Atılım'ın Mart sayısından: İşçinin sesi yandaşlarına Öm.
 4. Yazı: Metin Tokar üzerine /Met./ Nec.
 5. Kürtçe programımızı /Şerf./
-

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP
Pazar

Atılım'ın Mart sayısından:
"TKP'nin Sesi"

14.3.82

M.Ölrel

İçinin Sesi yandaşlarına

"Sovyetler Birliği genel devrimcileştirici etkisiyle, doğrudan ve dolaylı, somut ve tinsel desteğiyle dünya devrimci güçlerinin belkemiği, dünya devriminin güçlü kalesidir". Hürkoğlu 1978'de çıkardığı kitabında böyle diyor. (s.18) Aynı sayfada "Sovyetler Birliği'nin dünyada oynadığı belirleyici rol"den söz ediyor, onu "tüm kum güllere karşı ikircimsiz savunma"nın zorunluluğunu belirtiyordu.

Ya bugün? Hürkoğlu bugün, sosyalist sistemin, dünyanın genel gidişini belirlemek bir yana, "ciddi bir likidasyon tehlikesi ile karşı karşıya" olduğunu (I.S., 2.176, s.12) yazıyor. Emperyalizmi sosyalizm karşısında ekonomik, sosyal, politik, ideolojik, kültürel her alanda üstün gösteriyor. Hatta, "sosyalist sistemin savaşa karşı bugün oluştura- bildiği denge çok hassas ve emperyalist gücün gerisinde kalan bir dengedir" (I.S., 2.176, s.12) diyerek, gerilediği, çürüdüğü için saldırganlaşan emperyalizmin, sosyalizm karşısında yeniden entresel üstünlük sağlayabileceğini de savunuyor. Böylece, sosyalist ülkelerin emperyalist saldırıya karşı koyduğu gücünü de açık göstererek, barış savaşının umutsuz bir savunma çabası olarak tanıtır. Karasarılık pe yazıyor.

Hürkoğlu barış savaşının derin devrimci önemi reddediyor. O, bunun tüm anti-emperyalist güçlerin, emperyalizmi daha da geriletecek bir taarrufla olduğunu söylüyor.

Sosyalist sistemi güçlü göstermeye çalışarak bugün Hürkoğlu'nun baş uğradır. O, bu amaçla sosyalist ülkelerdeki, Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizmin henüz "gerçek değil", yalnızca "biçimsel" olduğunu (I.S., 2.176, s.13) öne sürüyor. *

Hürkoğlu dünya komünist hareketinin en ileri kolu olan GSKP'nin "memur ve bürokrat havasında" (I.S., 2.180, s.1), "ortakların yönetiminde" (s.4) olduğunu, Sovyetler Birliği'nde işçi sınıfının değil, "aydınların yönetiminde olduğunu" (I.S., 2.176, s.12) ileri sürüyor.

Yürükoğlu bu temel Usulünde, burjuva "sovyetolog"larından, Troçki-
den, Mandel'den Macculardan, Bettelheim, Althusser gibilerinden, "Yeni
solcu"lardan, "Avrupa komünistleri"nden devşirdiği görüşlerle reel sos-
yalizme kapitalist ülkeler emekçileri için örnek alınacak hiçbir yan
olmadığını, komünistlerin, devrimcilerin SİKP'den öğrenecek bir şeyleri
bulunmadığını kanıtlamaya çalışıyor. O, bununla, "devrim" lafazanlığı ile
yanına çektiği kimi iyi niyetli insanları Sovyetler Birliği'ne karşı
çıkarmaya çalışıyor.

Ama Yürükoğlu, Polonya'da karşı-devrimcilere karşı alınan tam önlem-
leri "Gdansk'ta tersane işçilerine, Silezya'da madencilere tankla saldır-
mak", "işçi sınıfına karşı şiddet uygulamak" diye (1.5., 2.180, s.4) ka-
ralayacak ve Polonya'daki olumsuz gelişmelerin sorumluluğunu Sovyetler
Birliği'ne yükleyecek kadar iğrençleşmiştir.

O bu noktaya nasıl geldi? O önce devrimci savaşıma karmaşıkla-
ran koşulları ve çeşitlenen, artan güçleri karşısında çökkünlüğünü
"devrim" düşleriyle kestirmeden gidermeye çalıştı. Önerdikleri işçi
hareketince benimsenmeyince, bunu yapıpklarını düzeltmek için bir ola-
nak olarak almak yerine, işçi hareketine saldırıya yöneldi. Adım adım
inançlarına olan tüm güvenini yitirdi, giderek yozlaştı. Bu süreç içinde
kendine önce TKP, sonra Kürt devrimci demokratları, ve sırasıyla Halkın
Birliği, SGB, "Tek Cephe", Dev-Yol vb. ve sonunda Halkın Kurtuluşu
içinden bağlaşıklar aradı. Ama eli hep havada kaldı. Tüm bu çarpışmalar
sonuçsuz ve kaçınılmaz sonundan kurtaramadı.

Onun x politik yaşam büyüklüğünün özeti: Yığınlara, Marksizm-Leninizm'e
yükseklik dönemlerinde tapan, ama zoru görünce yüz çeviren tipik bir ki-
şilik-burjuva entellektüelinin kaçınılmaz yazgısıdır.

Dünyada ASO yönetiminin gerginliği, anti-sovyetizmi, Türkiye'de
işbirlikçileri baskı ve zorbalığı artırdıkça, Yürükoğlu da devrimci sa-
vaşından adım adım uzaklaştı. Türkiye'de 1978 Aralık ayında sıkıyönetim
ilan edildi. Ülkemizde baskılar yeni bir boyut kazandı. Hemen ardından
Yürükoğlu TKP politikasına olan güveninin sarsıldığını belirtti. Önceden
övgüler düzdüğü parti yönetimine karşı çıkmaya başladı. 1979-80'de terör

arttıkça, içgiler, yurtseverler karaldıkça, Yürükoğlu, partiye karşı açık savaşa yöneldi. NATO'nun Batı Avrupa'ya yeni ABD nükleer füzeleri yerleştirme kararıyla, Yürükoğlu'nun barış için x savaşın anlamsızlığına ilan etmesi eşzamanlı oldu. 12 Eylül devrimini, o, iki gün önceden, "dünya komünist hareketinin sağa kaydığı"na öne sürerek karşıladı. Cuntanın saldırıları arttıkça, onun sosyalist sisteme olan güveni azaldı. Reagan yönetiminin Polonya'daki sosyalizme saldırılarını artırmamasına, cuntanın kendi yandaşlarının da tutuklamaya x bağlamasına, o, sonunda Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizmin "biçimsel", SEKP'nin "ortacı" olduğunu ilan ederek yanıt verdi. "İgginin Sesi", tamamen burjuvazinin sesine dönüştü. Yürükoğlu "kurtuldu".

Artık önündeki seçenekler bollidir. Akl ilerde, ancak, ya emperyalist bir "sovyetoloji" enstitüsünün masş bordrosuna, ya da Londra'daki bir x psiko-patoloji enstitüsünün hasta kayıt defterine yazılabilir. Bu nedenle ona karşı özel bir ideolojik savaş yürütmenin artık anlamda değişmiştir. Çünkü "dünya devrimci güçlerinin birliğini parçalayıcı, anti-sovyet, anti-komünist aktörler ileride bile sayılacak" (Zayıf Halk, s. 13).

Ama, biz onun devrimci lafazanlığının etkisi altında kalmış olanlara ceslenmeyi görev biliyoruz. Bunlar, eğer gerçekten devrimci duygu ve düşünceler taşıyorlarsa, Yürükoğlu'nun geçirdiği bu evrimden ders almalıdırlar. Onların önündeki seçenekler daha farklıdır: Ya barış ve demokratik savaşın içinde omurlu bir yer alacaklardır, ya da savrulup gideceklerdir.

Onun için biz, "İgginin Sesi" yandaşlarının özellikle şu iki konuda dikkatlerini çekmek, iştentlikle kendilerini uyarmak ve göreve çağarmak istiyoruz.

Barış için savaşın birincisidir. Eğer onlar, gerçekten bizimle devrim için savaşın strateji ve taktikleri üzerinde tartışmak istiyorlarsa, önce barış için aktif x bir savaş içinde girmelidirler. Çünkü küllü barış savaşın uthuyla sonuçlanmаса, böyle bir tartışmaya ne anlam, ne de gerek kalacaktır. Bunu iyi kavramak gerekiyor.

İkincisi, özel olarak Polonya, genel olarak sosyalist ülkeler karşı-
sındaki tutum konusudur. Bugün görev, sosyalizme karşı saldırılara
güçle girmek, Polonya'da sosyalizmin utkusu için savaşımlarla dayamp-
ma içinde olmak, açık taraf tutmaktır. Görev bu konuda emperyalizmin
ve işbirlikçilerinin iyiliğini sergilemektir. Polonya'daki gelişmelerden
komünistlerin çıkartması gereken dersler konusunda konuşup tartışabil-
mek için, önce Polonya komünistlerine destek olmak gerekiyor. Yükse-
len anti-sovyet kampanyaya ardıcıl karşı çıkışınların, sosyalist ül-
kelere yönelik en küçük bir karalamanın karşısına dikilemeyenlerin,
"eleştiri hakkı" da olmasa gerekir. Biz, böyle bir tutum içinde girdik-
lerinde, "İçinin Sesi" yandaşlarının reel sosyalizme getirecekleri
herbir eleştiri konusunda, kendilerini kolaylıkla ikna edebilecekleri-
ze, onların sosyalizme ilişkin gerçekleri göreceklere inanmıyoruz. Ken-
dilerini göreve çağırıyoruz.

* Benimle yalnızca bugün çağdaş Marksizm-Leninizmi, SHP'nin geliştiri-
diği gelişmiş sosyalist toplum öğretisini değil, Lenin'in, Çarlık Rus-
ya'sın temelinde utkan bir sosyalizmin kurulabileceğini savunan öğreti-
sini de reddediyor. Sönde Sovyetler Birliği'nin üretici güçleri temelinde,
de, Marks'ın öngördüğü sınıfsız toplumu kurmak olanaksızdır. Ona şunu
sormak gerekiyor: Marks, 19. yüzyıl Batı Avrupa ülkelerini incelediğinde,
buralarda sosyalizm ve komünizm kuruculuğuna geçilebileceğini sepmiş-
ti. Bugünkü Sovyetler Birliği 19. yüzyıl İngiltere'sinden daha mı geri?
C. Marks'ın temel görüşlerine de karşıdır. Bu durumda Yürükoğlu, geri
Türkiye için de sosyalizmi hedef gösteren şg sözlerine kendisi nasıl
inanıyor?

14-3-1982 Şerif

TKP'nin Sesi

Kürtçe

Konu: Son gelişmeler ve bölücülük

QETKİRİN ÇİYE?

Eva bi salane politîkakarên burcûwazîyê peyva "QETKİRİNİ" gelek
pir xilmetdikin. Ji Demirel, ji Turkeş, ji Feyzîoğlu, ji kêjan besdikin
bila be... İrojî Cuntakaran hildine pêşyê evana temem cîyekîda hevîdû
digrin. Di her axaftina xwe da nemaze eşkeredikin û dibêjin em neya-
rê "qetkirinî" yêne. Qîr qîr diqîrin dibêjin " em nahêlin kes welata
han qetbike". Çiye ev qetkirinî? U ev kêne ussa welat qet qetî ~~be~~ bela
belayî dikan? Yê ku dikeve binê dibêje "Min hemberê qetkirinîyê şer-
didoman", Yê ku radibe ser dibêje "ez qetkiran ^{okan} diperçiqînîm" Eva aha
kî didome diçe.. Yê ~~ku~~ herî paşwerû, yê ~~ku~~ xulamtiya emperyalîzmê ~~di~~
ji xwera kirine ^{dikarin} bêşe em/daynine alîyek. Lê hinek kesên pêşwerû jî

ji gotinên "Qetkirînî" vejîbart digrin. U ussakî vejîbart digrin, di-
xebitin "hemberê qetkirinîyê şer" da ^{herî} pêşiyêda bimeşin. Ew qeydibêjin
^{wê delil bikin} ^{bûyîna} ahakî ~~wê~~ welatparêzîyê / ~~ewê~~, parêzdarê matên netewî ^{ne ji welatparêzîyê} ~~bûyîna xwe wê bi-~~
delilbikin.

Lê nabe. Hêzên herê paşwerû hemû kesên ku dibêjin Tirkîyayê Kurd
dijîn qetkirîn dibînin. Dixebitin bidine qedexekirin li tirkîya'yê ^{ji}
Kurd ^{ge}neyê behskirin. Berêkêwa jî ^{bi hemû herên xwe} ~~çirdestê wan~~ ^{de} dixebitin hêramên
Kurd ~~xêzaxêjî~~ para bihêlin. Lê evana aîa, beg û şêxên Kurdan jî, bîr-
nakin hildidine cemxwe. Hildin Demirêl, hildin yê dinêna cem wanda ^{ge}
lek şêx û aîayên Kurd hema. Yê ku kedkirên Kurd mirovên çîna duyemîn
da dibînin, ^{nahêlin Kurd} ~~wana~~ jî heqqên herî bingeh ya mirovatîyê ^{xilmet bikin} ~~para~~ dihêlin
nabine qetkirox, yê ku dibêjin bona gelê Kurd heqqên wekhevîyê bila

were nezkirin, hêramên gelê Kurd ~~têda dijî~~ ^{dîveyah hîştine} bila neyê para hîştin, di-
bine qetkirox. Yê ku/bi mîlonan mirov ~~xxxi~~ hundurê demanavînda dijî
bêsosret û bihêz dibin, kesên ku dibêjin ^{şare} ~~şare~~ ev hêramên terikî, hêra
mên rojhilat û başûrarojhiyat ^{şare} ~~têde~~ para hîştin ^{şare} ~~dibine~~ qetkirox..U
dikevine zîndanan.

"Li Tirkîya'yê Kurd tunne" gotin tê kêra çi? Pêşwerûyên ku xwe-
yî derdikevine dîtina hane şöven, şaş çi qezencdikin? Qe. Tenê bi zan,
bizan çewên xwe hemberê rastîyên welat digrin. Qeydibêjin ^{ahakî} tekoşîna
xwe bihêzdikin, lê belê çepê vî, tekoşîna xwe jî, qelsdikin. Eva dojî a-
habû, îro jî ahaye. Do waxta faşîstên MHP'yê derdiketine neçîrvanîya
mirovan nedigotin eva Kurd'e, Eva endamê CHP'yê ye, eva Atatürkçüye..
Bi hezaran hevvelatî ku bi gulleyên ^{faşîstên} MHP yê hatine kuştin, Tirk, Kurd

^{cewê} ^{yaqistanda}
kê dibin bila bin, gere bihatina kuştin. Lewra ^{ew} weka faşîstan nedipo-
nîjîn. Pey xevna sazumanek Kasikaqaf' ^{ew} nedireviyan. Ev hê ^{ew} han îro
jî di zîndanên Cuntayê da yek ^{dibin} ^{kor} ~~bin~~. Cunta berê pêşîn digotin em ~~enda~~
qetkiroxên terorîst digerin, lê paşê hat dîtin hemû kesên ku hemberê
zordestîyên ser gelê Kurd derdikevin hatine girtin. Bona ~~sîzên giran~~
~~Gatîna ez Kurdîm têrêkî mirov sîzên giran va bete sîzkirin. Hê~~
~~va bêne sîzkirin têrêkî mirov ~~Kurdêkî~~ bêje ez Kurdîm.~~ Paşê Ece
vî avêtine hepsê. Bona rêbirên ~~ESKS~~ sîzê dardakirinê hat xwestin.
xwudanê dîtinên cûda cûda çima
~~Kesên~~ Kesên/ku rêbirîna Komîta Haşîtiyê pêkanîne hatine girtin. Ko-
vara Arayîş hate qedexekirin. Ya kurd kesên ~~ku~~ nîkaribûn ~~di~~ tekoşî-
nêda hêzên xwe yekbikin, neyarê mafên netewî wana teva ~~di~~ zîndanên da
aniye cem hev, ~~line cem hev~~. Ger ev aha bidome, hêzên ~~ku~~ dîtinên nejad-
perest, şöven, parêzdarê kasika_qaf hê jî bihêzbibin, eşkereye welat

wê kaşbibe hundurê xeterîyên ~~ku~~ mezintir.

Ji rastîya han revîn kêr na zirar tîne. "Li Tirkîya'yê Kurd jî di
jî" gotin, "Bona gelê Kurd gere gerînên wekhevîyê were peydakirin" go
tin, "Gere gelê Kurd bi azad zimanê xwe bikaribe xilmetbike, bikaribe
zimanê xwe geşbike" gotin qetkiriya nîne. Çepê vî dîveyahe hemû kesên
demokratî ^{daxwezîyan} rastî, gere vana biparêze. Beramberê vana kesên ~~ku~~ dîveyah
kîrîne gelê Kurd di ^{han} ~~van~~ gerînan da dijîn, nikarin êrîş bikîne ser Kûr
dên ku dixwezîn weqetî, cudabibî. Yê êrîş bibînin kesên ^{bisaset ewinku} ~~ku~~ ser gelê
Kurd ^{der} zordestî didomînin. ~~ewanane.~~ ^{peydakirina hege}
Nexû li Tirkîya'yê qetkiro ~~he~~ ^{ne}. Ev qetkiro jî kesên ~~ku~~ bona bî
azad kifşkirîna mandîya gelê Kurd şerdikîna, kesên gelê Kurd dipê-
çiqîn ^{in qetkiro.} ewanane. Ev kesên ku ser gelê Kurd da zordestî didomînin, Tir-
kîyayê ^{ji} anîne pêşîya derçika hîrşînê. Ji vî samedê ^{ji} bona parêstina
mafên welat gere mafên gelê Kurd jî bête parêztin.

14.3.1982 Tah.

Konu: E!Honecker'in anıları

Tler
paraf

HAPİSHANEDE KOMUNİSTLER

D.D. Geçen yayınlarımızda, bugün Almanya Sosyalist Birlik Partisi MK Genel Sekreteri olan Erih Honeker yoldaşın, Hitler faşizmine karşı savaşırken yakalandıktan sonra sorgu sırasında yoldaşlarıyla birlik-

te nasıl direndiğini anlatmıştık. Şimdi de, ~~Honeker yoldaşın~~ Alman komünistlerinin ~~anılarında~~ hapishaneden ~~komünistlerin~~ nasıl bir çalışma yürüttüklerini ~~komünistlerin~~ yine Honeker yoldaşın anılarından dinleyelim.

Götüründüğüm hapishane, yüksek duvarlarıyla dış dünyadan tamamen koparılmış bir yerdi. Tutuklulara yıldırmaya ve ezmeye yarayan modern bir zindandı. İçeride, 3000'inden 2200'ü politik olan tutklu-

lar arasında onların moralini bozmayı ve işe yaramaz duruma getirmeyi amaçlayan bir hava ^{est}tiriliyordu. Görevliler tutuklulara özellikle çok kötü davranıyorlardı. Sağlık ve bakım koşulları tam bir felaket halindeydi. İçeride sürekli açlık hüküm sürüyordu. Bekçok yolda bu ~~kaynaklar~~ yüzden tüberküloza ya da başka hastalıklara yakalandılar.

Ama bütün bunlardan da daha korkunç, hapishaneye ait bir garajda uygulan ⁿ idamlardı. Oraya, ölüm ^e gidenlerin çoğuna ^uğu komünistlerdi. Bu idamlar gittikçe ~~de~~ arttı. Haftada iki kere otuzar kişiye kadar çıktı. Bu sayı aydan aya, yıldan yıla ~~arttı~~ ^{göğaldı}.

Faşistlerin tutukluları bütün yalıtılamalarına, sıkı göz altında tutmalarına, daha uyguladıkları çok sayıdaki ^{entrikaya} ~~hineglü hinliğe~~ karşın, komünistler hapishanede illegal bir parti örgütü ~~kuruldu~~ oluşturmuşlardı. Parti örgütü direnişler düzenliyor, ~~iki~~ politik tutuklular

Ben de, hapishaneye götürülüp hücreye kaptılmamadan kısa bir süre sonra parti örgütünün dayanışmasından ~~maximizalmaya~~ yararlanmaya başladım. Bu dayanışma, kimi zaman gizlice bırakılan bir ekmek parçası, kimi zaman ~~iki~~ uluslararası durum, ~~ülke~~deki durum, ya da hapishanede olup bitenler hakkında bilgi veren bir fısıltı şeklinde oluyordu. Böyle bir dayanışma insana güç veriyor ve hücredeki yalnızlığa insanın dayanmasını kolaylaştırıyor. Ama ~~buna bundan~~ ^{bu dayanışmada esas} ~~on~~ güç veren şey, partinin hapishanenin duvarları ardında da yaşayıp savaşması ^{buğı nı görmek idi.} ~~oldu.~~

Hücrede iken çok okudum. İlgimi çekmeyen hiçbir alan yoktu. Doğal bilimlerden edebiyat klasiklerine kadar herşey. Devrimden sonra ASBP Politbüro üyesi ve Planlama komusyonu başkanlığı da yapacak olan Bruno Loşner yoldaş, o sırada hapishanenin kitaplığında kalfa olarak çalışıyordu ve en güzel, en ilginç kitapları bana ^{bulur} sağlıyordu.

İki yıl hücrede tek başıma kaldıktan sonra, Robert Menzel yoldaşın çabalarıyla benim de tutuklular arasındaki işbölümüne katılmam sağlandı. Bu da bana belirli bir hareket olanağı verdi ve diğer politik tutuklularla ⁵temaım olmasını sağladı.

Parti örgütü, hapishanedeki, kalfalık, yardımcılık gibi işlerin önemini değerlendirdi, Nitekim, bir süre sonra, kalfalık ve yardımcılıkların hemen hepsini politik tutuklular elde ettiler. Bu arada ben de, hapishane doktorunun yanında kalfa oldum. Biz, hapishane dok-
toru kalfalarının görevi, /^{illegal} parti örgütü için özellikle önemliydi. Bu göre-
vimiz sayesinde, komünistler ve öteki politik tutuklular arasında ~~ilişki~~
~~xxxxxxx~~ temaslar düzenliyor, haber iletiyor ve ivedi yardıma
ihtiyacı olan yoldaşlara yardım ~~ediyorduk~~ sağlıyorduk. Doktorlar,
tutukluların muayenelerini ~~saptamada~~ bize daha çok ~~in~~ inisiyativ tanı-
dılar. Biz de böylece, her bir hücreye kendisi ~~gün~~ hangi gün doktora

başvurması gerektiğini bildirmeğe başladık. Böylece ~~ke~~ tek tek her yoldaşla ilişki kurma ve onlarla konuşma olanağı doğdu.

Hapishaneye yeni getirilen tutuklular da doktora çıkartılıyorlardı. Böylece, yeni getirilenler arasındaki yoldaşlarla ilk teması biz kuruyor, ~~onların~~ onların illegal parti örgütü ile bağını sağlıyorduk. Ayrıca, yeni gelen yoldaşlardan, Partinin dışarıdaki politikası, faşistlere karşı yürüttüğü savaşım üzerine, uluslararası durum ve Hitler İmparatorluğunun durumu hakkında bilgi alıyorduk.

Gerek elimize zaman zaman geçen faşist gazetelerden, gerekse hapishane görevlilerinin kendi aralarındaki konuşmalarından, Hitler rejiminin yakında açık bir saldırı savaşı başlatacağı izlenimini edindik. Nitekim bir süre sonra, Hitler ~~Almanya~~ Almanyası Saar bölgesini, Avustur-

ya ve Çekoslovakya'yı topraklarına kattı. Başka ülkelere saldırmaya hazırlandı. Bu sıralarda, 23 ağustos 1939'da, İngiltere ve Fransa'ya yaptığı anti-faşist birlik önerilerinden/^{yapıcı}cevap alamayan Sovyetler Birliği ~~xxx~~ Almanya ile bir saldırmazlık anlaşması imzalamak zorunda kaldı.

Biz, bu anlaşmanın imzalanacağını, 14 gün öncesinden, hapishanedeki görevlilerin satırarası sözlerinden çıkarttık. 24 ağustos sabahı, faşist gazeteler saldırmazlık anlaşmasının imzalandığını bildirdiklerinde, biz doktorların yanında çalışan iki kalfa, saat yediden önce, yönetici ~~xxxx~~ yoldaşlardan ikisi ile doktor muayenehanesinde bir randevu düzenledik. Bu görüşmede, anlaşmanın Sovyetler Birliğinin diplomatik bir zaferi ^{kendi savunma gücünü arttırmak için} olduğunda, bu anlaşmanın Sovyetlere/ zaman kazandıracığında, aynı zamanda bu anlaşma ile emperyalistlerin tek bir blok oluşturmalarının engellen^{en}ğinde birleştik. Bu görüşler politik tutklulara ^uiletildi.

Tutuluların çoğunluğu bu görüşlere katıldı. Nitekim, olayların daha sonraki gelişimi bizim bu değerlendirmemizin doğru olduğunu gösterdi.

savaş öncesinde
D.D., Alman komünistlerinin, /Nazi hapishanelerinde nasıl örgütlü,
politik savaş yürüttüklerinin bir örneğini Honeker yoldaşın anılarından
niz.
dinledik

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"TKP'nin Sesi"

Pazar

14 Mart 1982 M.

Yorum:

MIKROFON BAŞINDA

S.D. Yalnız halk, sıradan kimseler değil, karikatür çizenler de, güldürücüler, taşlamacılar da zor durumdalar. Öyle paşasına, maşasına gülemezsin. Halini, derdini ona buna açmazsın. Paşaların izin vermediği hiç bir şeyi, öyle kavlerde, otobüslerde, pazarda-mazarda eleştiremezsin, Taşlama, haşlama yasak. Yasak işte, hiç bir karikatürcü Çankaya'ya bir Heig'in, bir Weinberger'in, hemde Çankaya tepesinde, paşalara Kapitol'un tepesinden bakar gibi baktığını çizemez. "Arayış" dergisi, azıcık, şöyle ucundan Amerikaya çattı diye, ulusal onuru savundu diye, hemen, şip diye, sonsuz kapatıldı.

Zorbalılar böylesine. Ne ki, bıçak ta kemiye iyice dayandı millette. Ysaklara kafa tutuyor. Milletin dili çözülüyor. Fabrikalarda, işyerlerinde, kahvelerde, çarşıda-pazarda süngülü yönetime karşı öfkeli, acılı, bu terörü yerden yere çalan homurdamalar, kimikez açık sesler duyulur oldu.

TKP, parti örgütleri, komünistler en zor durumdadılar ^{15/11/1960} ~~15/11/1960~~ ^{güne} karşı, seslerini halka duyurmaktan, patinin politikasını yığınlara yaymaktan, yığınların, halkın, işçinin, esnafın, köylünün, erin, aydınının istemlerini, direnişlerini dile getirmekten, bu direnişleri örgütlü yola akıtmaktan, böylesi bir savaştan bir gün, bir saat bile geri durmuyor.

Istanbul, Ankara, Eskişehir, İzmit ve daha bir çok yerlerde Komünist Partisi Yöre ve İl komitelerinin bildirileri dağıtıldı. Halk arasında, özellikle fabrikalarda işçiler arasında bu bildiriler çok olumlu, etkili yankılar uyandırdı. Sorun yalnız bu eylemlerin işçileri, halkı sevindirmesi, yüreklendirmesi değildir. Kuşkusuz, bu çok önemlidir. Daha önemlisi, TKP'nin, komünistlerin savaş alanında, ateşboylarında olmasıdır. Bu çıkışların yarattığı önemli başka bir olay daha vardır. Fabrikalarda, işyerlerinde, mahallelerde işçilerin, halkın birbirine omuz vermesi, dayanışma duygusunu artmasıdır. Eskiden, görüş, inanç ve daha başka açılardan birbirine güven

duymıyan,birbirine hor bakan işçilerin birbirlerine yakınlık duymaya başlamalarıdır.Fabrikalardan birinde,eskiden birbirlerine selâm vermiyen iki işçinin kucaklaşmasıdır.Her ikisi de,o fabrikada dağıtılan Komünist partisinin bildirisini okumuşlar. Ve görüşlerini,sevinçlerini paylaşmışlar.Eskiden komünistlere kötü gözle bakan,yaşlıca bir işçi,ötekine : "Size ne yardım edebilirim ?" sözüyle içini açmıştır.

Değerli dinleyiciler. Kuşkusuz,size bu iki işçinin ne adını,ne de hangi fabrikada olduklarını söyleyemeyiz.Biz yalnız olayın önemini saptadık.İşçi sınıfının dayanışması,birliği,bu ide,bu ülkü en kutsal,en guncel,en etken,yakıcı bir sorundur.

Cunta,işçi sınıfına,ilerici güçlere,örgütlere karşı saldırı üstüne saldırılarla gürüyor.Askersel - sıkıyönetim mahkemeleri işçilere,sendikacılara ağır cezalar kesiyor Genel-İş Seker-İş sendikaları üyelerine verilen hapis cezaları gibi.

Cunta,polis yeniden sürek avına çıktı.Arama-taramalar yoğunlaştı. Bukez,bu sürek avı İstanbul ve yöresinde toplanıyor.MİT, polis,sıkıyönetim komutanlığı gene bir şaşırtmaca oyunu oynuyor. Kahveleri,meyhaneleri basıyor.Pazar yerlerinde işportacıları, işsiz - güçsüz "takımı"nı kent dışına çıkarıyor.Ve de,bunun üstüne ekliyor : " Şehrin güzelliğini,türistik manzarasını " başı. boş ,aylak takımında,"temizlemek" kampanyasıdır bu,diyor.

Hani özü kabahatından büyük derler.Bir yanıla bu öylesi. Cunta hükümetinin bakanları bile işsizliğin çapını 3 - 4 milyonla vurguluyorlar. Geçim sıkıntısı,pahalılık dersin daha da beter. Kimi kez,hem komik,hem utanmazça açıklamalar da oluyor. Özal"la karısının bir ayakkabıcı mağazasında,alış - veriş ederken fotoğrafları gazetelerde çıktı.Ağlaşıyor ,kızıyor,numara yapıyor bu karı-koca : " Ayol,nasıl olur 5 bin Liraya bir çift iskarpin " diye köpürüyorlar. Sonra,500 kişilik bir sürüyle,uçaklarla Tahran'a alış-verişe gidiyor.Haniya Özal,göbek ve yüzüzlükte eski efendisi,ya da ortağı Demirele taş çıkartıyor.Dangul dungul konuşuyor. Yalnız bunlar mı.Uyduruk bir "danışma Meclisi"kurdu cunta.Üyeleri,başkanı dert yanıyorlar : 80 bin Lirayla geçine

yoruz diyorlar. E, etin kilosu bin Liraya merdiven kurdu.400 gram ekmek 25 Lira oldu. Millet artık ,mutfağında kaldıysa,ten-
ceresinde taş bile kaynatamaz duruma gelmiştir. Cuntası,hükümeti,Özal, Koçu,Ersini, ~~Salıncı~~,hiç biri oralarda değiller.Milli Güvenlik Konseyine,cuntaya,480 bin mektup gelmiş. 400 bini bun-
lardan iş istiyormuş.

Buna karşılık,I.Ordu ve ~~İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Saluk~~
~~Nurettin Erkin~~ ve polisten,eksiksiz ,tam, 4 bin komünist istiyor-
Pşa kelle istiyor.

Cunta,vur patlasın ediyor.Barişçıların yanısıra,çullandı
CHP"ye.Tutukluyor eski saylavları.Hele barışı savunma,korumadan
yana olanları.

Bütün bu olaylar cuntanı iyice yalıtlanmaya doğru gittiğini
açık seçik gösteriyor.Halk kendisinden nefret ediyor.Bu nedenle
cunta,kendisine destek arıyor. Ve,elleri dirseklerine kadar
kanlı,toptan kırımçı faşistleri,MHP"li tutukları beşer,onar
salıveriyor. Ne ki,hiç bir şey bu işkenceci,zorbalık rejimini
yıkımdan kurtaramıyacaktır. Hoşça kalın sayın dinleyicilerimi